

عنوان مقاله:

ارزیابی برخی ارقام زراعی ریحان با استفاده از مارکرهای مورفولوژیکی - زراعی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در مهندسی کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

منصور سلجوقیان پور - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی برخی ارقام زراعی ریحان با استفاده از مارکرهای مورفولوژیکی - زراعی، آزمایشی در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در ۳ تکرار انجام شد. تیمارها شامل ۱۲ رقم ریحان ایرانی (۱۰ توده بومی ریحان از سراسر کشور به همراه ۲ واریته اصلاح شده) بودند که از نظر خصوصیات مورفولوژیکی-زراعی مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج نشان داد که ارقام مورد بررسی، برای صفات مورد مطالعه اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد نشان دادند. مقایسه میانگین ها بر اساس آزمون دانکن برای ارقام بر اساس صفات مورد نشان داد که رقم گرگان بالاترین طول ساقه را در بین ارقام مورد بررسی دارا بود. این در حالی است که بیشترین طول گل آذین در رقم چابهار مشاهده شد. کمترین طول ساقه و طول گل آذین نیز متعلق به رقم تبریز بود. رقم مشهد بیشترین طول برگ را در بین ارقام ریحان دارا بود که اختلاف ارقام مورد مطالعه به ویژه واریته های اصلاحی ناپولتانو و خورشیدریز معنیدار نبود. کمترین طول برگ در رقم زاهدان مشاهده شد که اختلاف معنیداری با ارقام چابهار، سبزوار، شیراز و ساری نداشت. رقم چابهار بالاترین وزن تر بوته را در بین ارقام ریحان دارا بود. پس از چابهار، ارقام ایرانشهر و گرگان به ترتیب در رتبه های دوم و سوم قرار داشتند. رقم محلی مشهد، کمترین وزن تر بوته را به خود اختصاص داد که با ارقام سبزوار، زاهدان، ساری، تبریز و واریته های اصلاحی خورشیدریز و ناپولتانو اختلاف آماری معنیدار نداشت. وزن تر بوته به عنوان مهمترین صفت برای تعیین عملکرد محصول، همبستگی مثبت و بسیار معنیداری با طول دمبرگ و وزن خشک بوته نشان داد. با این وجود، همبستگی منفی و معنیداری بین وزن تر بوته با عرض برگ و تعداد شاخه جانبی در بوته مشاهده گردید.

کلمات کلیدی:

ریحان، نشانگر مورفولوژیکی - زراعی، تجزیه کلاستر، همبستگی فنوتیپی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245683>

